

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Amor sui, & lasciuus reprimendus. cap. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](#)

præceptum vocat, hoc est præceptum meum & nouum mandatum, & in quo vult dignosci suos discipulos. In hoc agnoscent homines quod discipuli mei estis: propter quam causam loanes in suis epistolis adeo commendat Christianis dilectionem, sicut ipsemet respondit, quia præceptum Domini est, & si solum sit sufficit. Quinto, quia in hoc uno præcepto tota lex seruat Plenitudo legis. ut Paulus probat, & infert: qui diligit proximum lege implevit, & plenitudo legis est dilectio: etiam includit amorem Dei, est enim una virtus, & habitus unus, charitas qua diligitur Deus propter se, & proximus propter Deum, licet duo sint precepta, quæ inter se ita connexa sunt, ut unum alterum inferat, & defectus unius necessario includat alterius defectum. Sexto, fructus quem in Rep. Christiana, in ciuitatibus, in congregationibus, in religionibus, in familijs assert hic amor: omnia enim conferuat in pace, in gaudio, in mutuis obsequijs, praeservans ab omni iniuria & laesione: inde David prædicat ecce quam bonum & quam iucundum habitare fratres in unum, & comparat id odori & vnguento, quod corroborat totum corpus, & rori fecundanti agros, & reddenti uberrimos fructus diuinae benedictionis. Ad amorem quæ proximis debemus doceat etiam Christianus Orator, multum conferre ut quisque summa diligentia curet non solum amare alios, sed ut ametur Quid faciat & ipse ab alijs, quomodo autem consequi id valeamus. Ambr. hominē amaret. Itaque inquit id agamus ut omni sedulitate commende bitem. mus existimationem, opinionemq; nostram, ut primum placiditatem mentis, ac animi benignitatem influamus, in affectum hominum, popularis enim & grata est omnibus bonitas, nihilq; quod tam facilē illabatur humanis sensibus, ea si mansuetudine morum, & facilitate animi, & moderatione præcepti, & afforditatem sermonis, verborumq; honore, patienti quoque sermoni vice, modestiæq; adiuuetur gratia, incredibile est, quantum procedit ad cumulum dilectionis] De hoc etiam supra ex Aristotele multa intulimus.

Amor sui & lascivus reprimendus. Cap. XIV.

Non solum autem hoc curandum est, sed etiam amor peruersus & noxius exagitandus, ac reprimendus est & vniuersitatem & speciatim. Sæpe aduersus peruersum amorem sui ipsius, agendum est qui secundum naturam corruptam est principium omnium malorum, & radix hominis veteris, Dicente Matt. 10.

Gg 4 Chri-

Christo, Qui amat animam suam perdet eam, ex qua radice pullulant multi praui amores, vt sunt nimius amor vite ac satiatis, voluptatum, opum, honorum: Item inordinatus amor consanguineorum, patriæ, amicorum quibus nonnunquam vt fiat satis Deus offenditur: hinc Adamus nè Vxori displiceret di

Gal. 10.

uini mandati transgressor est factus. Propterea recte Paulus si hominibus placarem Christi seruus non essem. Loci ex quibus inuehi quis possit in hunc sui amorem peruersum hi esse possunt: Primò explicatio perniciosa conditionis, quia nisi comprimiratur huiusmodi est, vt obscuret rationis lumen, & statuar bonum malum, & malum bonum, ac induret cor hominis ad Dei hominumque monitiones, efficiatque vt homo in huius vita commodis totus sit, penitusque rerum spirituallium guttis amittat. Secundò, Hic amor ipsi Deo ac diuinæ bonitatim maximè contrarius est: cum enim diuina bonitas maximè se ipsam communicet, *euāria* non Deo non hominibus se accōdat, sed semper quæ sua sunt querit. Tertiò proponendi sunt

**Effectus amo-
ris proprij.**

pessimi eius affectus; Surripit enim Deo gloriam, ac sibi affremit, reddit animum inquietum ac turbatum, vt est equus effrenis, seu tanquam agitata fluctibus nauis, implet multis fodiibus animam, vt aqua putridum fætorem exhalans est denique venenum quod animæ vires omnino depascitur, & omnia spiritualia bona, inficit. Quartò iuuabit proponere turpitudinem ac deformitatem eorum bonorum ad qua amor proprius fertur, quæ propter vanitatem ac breuitatem ingerunt multa peccata, & consequēter amissionem celestis præmij ac penas aternas, & ideo contemnenda vt Christus docuit in sermone quem

Mat. 5.

habuit super montem, vbi beatos prædicat pauperes spiritu-
mites flentes, misericordes, esuriētes, mundos corde, patien-
tes. Lege Aug. Quid (ait) amor rerum vanarum & noxiarum
ex quo mordaces curæ, perturbationes, moeres, formidines,
infana gaudia, discordia, litæ, bella, insidiæ, iracundia, ini-
micitiæ, fallacia, adulatio, fraus, furtum, rapina, perfidia,
superbia, ambitio, inuidentia, homicidia, parricidia, crudeli-
tas, scœnitia nequitia, luxuria, petulantia, impudentia, impudi-
citia, fornicationes, adulteria, atque immunditia, quas turpe est
dicere] & alia qua præterea subdit.

**Amor lasci-
mus.** Ex hoc amore sui alij nascuntur, vt dixi peruersi amores,
præfertim amor lascivus pestilentissimus planè & omnibus ma-
chinis oppugnandus ex his & similibus locis. Primò exfulcit
hic amor multas in animo perturbationes, quibus tanquam
furijs

furijs exagitamur, vt suat cupiditates, malevolentiae, terrores Loci contra
zumq[ue] temeritatem, errores, ignorantiae; Aliquos scimus ex hunc amor[em].
venementi amore in insaniam versos, & misere periisse. Secun-
dò, Ex hoc, turpisima scelera perpetrata sunt sacrilegia, ho-
mocidia, adulteria, cædes, hærcies, quibus plenx sunt omnes
hærcies & veteres & recentiores. Tertiò consideret quisque dā Effectus per
na q[ue] sibi possunt ex hoc euenire tum animi, tum corporis,
tam familiæ, tam bonis externis, quā famæ; & sit exemplum.
Salomon sanctissimi viri filius, qui quoniā adhuc māvit Mulie-
res, licet esset sapientissimus factus est stultissimus, vt idolis
gentium templis Hierosolymis ciuitate tam sancta erexerit.
Quarto nihil est quod ita exterminet ex animo omnem sensum
& amorem spiritualium rerum, vt hic amor, ita vt nec locus
sit orationi ac deuotioni, nec sacramentis, nec verbo Dei, nec
charitati erga Deum, vel proximum, neque vllis christianis
actionibus. Salubre est remedium honesta occupatio: qua ab
noxia recordatione, ac specie cogitationē auellat. rectè enim
Diogenes apud Laertium dicit, amorem esse otiorum nego- Remedium.
tum: mutanda vero etiam loca interdum: illud omnino vere
diuum est. Principijs obsta sero medicina paratur. Cum mala
per longas inualuerit moras. Amori contrarium est odium.,, Odium.
quod ex D. Thoma est quædam dissonantia, & alienatio appeti-
tus erga id quod existimatur noxiū, & malum, ac fugien-
dum, ex quo nascitur odium inimicitie quo appetimus malum
aliquid inimico inferre. Est autem hic affectus commouendus
contra peccatum, & aliquando contra peccatores, vt paulo
ante dixi, ne malo exemplo, autoritate, aut opera cæteris
obstat. Sed de odio ac detestatione peccati dicam in tertia
parte, de odio inimicorum sedando quædam in affectu iræ
perstringam.

Concupiscentia, & Avaritia. Cap. X V.

Sequuntur alij affectus quatuor, qui item in concupiscibili
parte ponuntur, ac primum occurrit cōcupiscentia seu de- Lib. de
siderium. Est enim ex Niseno appetitus boni futuri nondum Refur. &
obtent, vel appetitus fruendæ voluptatis: qui item modo bo-
nus, modo est malus affectus. Sunt enim quædam desideria Anima.
improborum mala & vitanda, quædam iustorum bona & expe-
tenda, ac proinde Christiano Oratori extingueda illa, hac
concitanda. Sed ad cōmouenda desideria virtutum & bonorum
spiri-